

Saksnr: 200019505-38
Saksbehandler: BJBE
Delarkiv: BMBY-5100
Dato: 05.09.2003

Høringsuttalelse til NOU 2003:14 (Bedre kommunal og regional planlegging etter plan- og bygningsloven) – særskilt om klage, innsigelsesadgang og konsekvensutredning

1. § 1-14 *Innsigelse og mekling*, sjette ledd som lyder: ”Det kan ikke fremmes ny innsigelse mot forhold som tidligere har vært gjenstand for innsigelse og avgjort etter reglene her”.

Bergen kommune slutter seg til at det innføres en bestemmelse som hindrer ”omkamp” om forhold som tidligere har vært gjenstand for innsigelse og som er avgjort etter lovens regler. Det er viktig at mulighetene for innsigelse begrenses og at innsigelsesinstituttet ikke åpner for unødvendig forsinkelse av beslutningsprosessen. Kommunen gir derfor også sin tilslutning til mindretallets forslag til nytt åttende ledd om at retten til å fremme innsigelse faller bort dersom kravet til deltakelse i planprosessen ikke er oppfylt.

2. § 1-15 *Forholdet til forvaltningsloven og klage*, 2. ledd andre punktum som lyder: ”Det kan likevel ikke klages på forhold som er avgjort tidligere gjennom klage eller innsigelse”.

Bergen kommune slutter seg til bestemmelsen om at det ikke skal kunne klages på forhold som er avgjort tidligere. Bestemmelsen harmonerer med at beslutning om ikke å sette i gang arbeid med omregulering (f. eks. avslag på søknad om mindre vesentlig reguleringsendring) ikke kan påklages.

Ved praktisering av den foreslåtte bestemmelsen vil det kunne by på en god del tvil om hva som er ”forhold som er avgjort tidligere”. En vil derfor anbefale at forståelsen av uttrykket klargjøres i det videre arbeidet, og tas inn i odelstingsproposisjonen, slik at en letter praktiseringen av bestemmelsen.

3. § 1-8 *Planeskrivelse og planprogram*, hele paragrafen.

Til 1. ledd:

Bergen kommune er positiv til å lovfeste krav til planbeskrivelse, og slutter seg til intensjonene bak 1. ledd, slik disse fremkommer i NOU kap. 9, under kommentarer til bestemmelsen.

Bestemmelsen gjelder etter ordlyden ”Alle forslag til planer etter loven”. Kommunen reiser derfor spørsmål om nyansering av kravet i forhold til rullering av kommuneplaner. Spesielt vil kravet om at planbeskrivelsen skal beskrive følger for den enkelte bli vanskelig å praktisere ved rullering av kommuneplan.

Til 2.ledd:

Kommunen er positiv til bestemmelsen om planprogram og slutter seg til forslaget om å kreve planprogram ved rullering av kommuneplaner. Terskelen for når kravet til planprogram slår inn i forhold til områdeplaner og detaljplaner er imidlertid generelt formulert. Det vil være behov for å utdype dette ved forskrifter til bestemmelsen, som påpekt av Planlovutvalget. Terskelen for kravet om planprogram er knyttet til uttrykket ”vesentlige virkninger for miljø, naturressurser eller samfunn”, og er likelydende med terskelen for å kreve KU etter §1-9. I

henhold til NOU 2003:14 s. 254, 2.spalte skal denne terskelen være noenlunde likelydende med terskelen for kravet om konsekvensutredning i dag.

Kommunen vil påpeke behovet for planprogram også for andre planforslag enn de som utløser krav om konsekvensutredning i dag. Det forekommer planforslag av stort omfang eller stor viktighet, selv om de ikke utløser krav om KU. I disse sakene vil et planprogram gi større rettsikkerhet og forutsigbarhet i prosessen, for alle parter. Prosedyren for utarbeidelse av planprogram i slike saker bør imidlertid være enklere enn foreslått i §1-8.

4. § 1-9 *Konsekvensutredning av planer med vesentlige virkninger*, hele paragrafen.

Bergen kommune slutter seg til forslaget og intensjonene, men reiser spørsmål vedrørende nyansering av kravene til KU i forhold til rullering av kommuneplan.

Kommunen vil anbefale at redigeringen av bestemmelsene, §§ 1-7 til 1-9, vurderes på nytt. Det pekes i denne forbindelse på at plasseringen av bestemmelsene om offentliggjøring og begrunnelse av planvedtak (2. ledd) og kravet om varsling av andre stater (3. ledd) under § 1-9 om konsekvensutredning gir dårlig oversikt i lovverket.

Som eksempel mener vi at oversikten vil bli bedre dersom bestemmelsen om varsling av andre stater flyttes til § 1-7 *Medvirkning og høring* og at det lages en egen paragraf om planvedtak, begrunnelse og offentliggjøring. Konsekvensutredning etter § 1-9, 1. ledd, er et krav til innholdet i planbeskrivelsen og hører derfor naturlig hjemme under § 1-8

Planbeskrivelse og planprogram.

5. Kap. 17 *Konsekvensutredninger for sektorplaner samt tiltak etter andre lover*, § 17-1 til og med § 17-5 i sin helhet.

Bergen kommune har ingen merknader til disse bestemmelsene.